

Motion till riksdagen

1989/90:T406

av Bengt Silfverstrand och Birthe Sörestedt (båda s)
Stänkskydd på personbilar

Trafiksäkerhetsverket (TSV) meddelade år 1981 nya föreskrifter om stänkskydd på bl.a. motorfordon. Reglerna innebär bl.a. att tidigare krav på att personbilar skall ha s.k. stänklappar bakom bakhjulen inte längre gäller för fordon med visst överhäng bak, d.v.s. personbilar i vanligt utförande.

Motiveringarna för beslutet var bl.a. anpassning till gällande EG-direktiv resp. att långt neddragna stänkskydd kunde medföra en ökning av det siktreducerande stänket runt bilen, särskilt vid höga hastigheter.

Trafikutskottet har vid ett par tillfällen tagit fasta på detta synsätt och hänvisat till typbesiktningsutredningens slutsats att stänkskydden har en så låg trafiksäkerhetsfrämjande effekt i förhållande till kostnaderna för montering att föreskrifterna inte tjänar något syfte. Något mera ingående underlag för en sådan slutsats finns dock inte.

I stället går det att peka på en rad omständigheter som entydigt talar för att stänkskydd på personbilar omgående borde återinföras, i första hand av trafiksäkerhetsskäl. Förhållandena på de svenska vägarna under vintertid liksom under vår- och höstbruket i jordbruksbygderna är väl kända. Väglaget är då ofta sådant att svåra siktproblem uppstår, då bilar utan stänklappar gör omkörningar. Stenskott är ytterligare en högst påtaglig riskfaktor som minskar trafiksäkerheten.

Argumentet att en eliminering av stänkskydden skulle ha sänkt kostnaderna för bilar i konsumentledet är också, sett i ett perspektiv av flera års erfarenheter, ohållbart. I själva verket har bilförsäljarna tagit just slopandet av bestämmelserna om stänkskydd till intäkt för att ta ut ytterligare åtminstone 500 kronor med hänvisning till att man ju måste visa hänsyn till sina medtrafikanter. Ett flertal rapporter och åtskilliga klagomål från en bred allmänhet visar också klart och entydigt att en växande opinion kräver återinförande av bestämmelserna om stänkskydd.

Inte heller hänvisningen till behovet av anpassning till enhetliga regler inom EG är relevant. Trafikreglerna är ingalunda enhetliga ute i Europa. I vissa länder råder förbud att köra med dubbade däck. Andra länder har förbud mot saltning av vägarna, och i en del länder får man inte köra med varsel-ljus.

Ser man till helheten talar sålunda starka trafiksäkerhetsskäl och en stark folklig opinion för ett återinförande av bestämmelser om stänkskydd på personbilar. Det är helt orimligt att bilimportörernas motstånd till sådana reg-

ler, under hänvisning till dåligt underbyggda kalkyler om merkostnader, skall få utgöra hinder för att vi skall kunna uppnå bästa möjliga trafiksäkerhet på våra vägar.

Mot. 1989/90
T406

Som svar på motion 1988/89:T426 hänvisar Trafikutskottet (bet. 1989/90:TU9) bl.a. till att en arbetsgrupp inom FN:s ekonomiska kommission för Europa (ECE) "följer utvecklingen i frågan om stänklappar, t.ex. beträffande material för sådana som kan stoppa stänk åt sidorna".

Enligt de uppgifter vi inhämtat arbetar emellertid denna arbetsgrupp WP29 f n uteslutande med frågan om stänkskydd för tunga motorfordon, typ lastbilar, långtradare, bussar, etc. Inget material beträffande stänklappar för personbilar finns att tillgå.

Trafikutskottet och riksdagen bör fatta ett beslut byggt på svenska förhållanden och de starka trafiksäkerhetsskäl som entydigt talar för ett återinförande av stänkskydden på personbilar.

Hemställan

Med hänvisning till vad som anförts hemställs

att riksdagen hos regeringen begär att tidigare gällande regler för stänkskydd på personbilar skall återinföras.

Stockholm den 19 januari 1990

Bengt Silfverstrand (s)

Birthe Sörestedt (s)